

Testimoni

CONFLICTE DE DESVALORITZACIÓ DE SI MATEIX AMB RETENCÓ DIAGUA

per Andreas Baumeister

2 de gener del 2009

Testimoni sobre el meu fill de 19 anys severament discapacitat

Pels darrers 12 anys, el nostre fill Sebastià ha viscut a casa a Marburg. Ara, a l'edat de 18, es va haver de traslladar a una residència amb assistència per a adults a Wuerzburg. La condició de discapacitat de Sebastià va ser causada per una vacuna. Ell està impedit per parlar i un només pot reconèixer a través dels símptomes que exhibeix, cosa que experimenta psicològicament.

A través de la GNM sempre vam poder seguir els processos amb absoluta seguretat.

A causa de la seva transferència de Marburg a Wuerzburg, Sebastià va patir un enorme **conflicte de desvalorització de si mateix amb osteòlisi**. No vam poder establir la posició exacta, perquè ell no va ser capaç de comunicar-nos quines àrees del cos li feien mal.

Els nivells de cèl·lules en sang eren extremadament baixos, amb un nivell d'hemoglobina de 5.0 g/dl. Estàvem al corrent de la seva **pseudoanèmia**; això, després de la resolució del conflicte, pren uns mesos fins que els nivells de sang tornen a la normalitat. No obstant això, des que Sebastián estava vivint en un centre de cures, s'havia de sotmetre a revisions regulars. D'acord a la medicina convencional, ell era considerat greument malalt i va ser ingressat immediatament en un hospital. Cal notar que el noi no tenia cap molèstia, tenia bona gana, i mans calentes, cosa que significa que ell ja estava en vagotònia (fase de curació).

Havent estat hospitalitzat sol (la transferència va ser arreglada sense que nosaltres sabéssim), Sebastián va patir instantàniament un **conflicte de refugiat massiu amb aguda retenció d'aigua**. A l'altre dia, el noi de 19 anys que usualment era prim tenia la cara de la mida d'una pilota de bàsquet amb retenció d'aigua particularment a la galta. La "vella medicina" li va diagnosticar una inflamació. En contra dels nostres desitjos, li van posar sèrum intravenós amb glucosa i antibiòtics, cosa que afegia més fluid a la seva retenció d'aigua! També van fer que un dentista (??) ho atengués, que també sospitava una inflamació a la mandíbula. El dentista estava atònit ja que el noi tenia dents perfectes i mai no havia requerit tractament dental.

Van realitzar moltes proves mèdiques – i les nostres objeccions van ser en va. Quan es tracta d'un nen discapacitat, és com si el nen fos menor. Els pares no tenen drets legals. Tanmateix, com sempre érem al costat del seu llit, encara durant la nit, les pors de Sebastià i per tant la retenció d'aigua, havien desaparegut en dos dies.

Ara ho tenim de tornada amb nosaltres – encara molt saludable. Suplements a base de ferro van ajudar a normalitzar el recompte de glòbuls.

Si Sebastián hagués estat tractat sobre la base de la GNM, se li podria haver evitat travessar per tot això.

Traduït de la versió anglesa

de l'original alemany

Font: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

DESCÀRREC DE RESPONSABILITAT:

La informació d'aquest document no substitueix

l'assessorament mèdic professional.